

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

Reprint from "Kalaimagal."

செண்டலங்காரர்

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

1

வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் தமிழிலே சுவையுடையவர் களுக்கு இனிமை தரும் காவியங்களில் ஒன்று. சங்க காலத்திலே பாரதம் ஒன்று இருந்தது. ஆனால், உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றமையின் சில செய்யுட்கள் மாத்திரம் இப்போது உயிர்தரித்து நிற்கின்றன. அதற்குப் பிறகு தெள்ளாறெறிந்த நந்திவர்ம பல்லவன் காலத்தில் இயற்றப்பெற்ற பாரதம் ஒன்று உண்டு. அது முற்றும் கிடைக்கவில்லை. அதைப் படித்து இன்புறுவார் அரியர். பிற்காலத்தில் வில்லிபுத்தூரார் இயற்றிய பாரதம் தமிழர்களுடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்ததுபோல வேறு எந்தப் பாரதமும் கவரவில்லை. இப்பொழுதும் தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களிலே தமிழறிந்தோர் வில்லிபாரதப் பிரசங்கம் செய்வதைக் காணலாம். தமிழ்நூலை முறையாகப் பாடங் கேட்பவர்கள் வில்லி பாரதத்தைத் தவறாமற் கேட்பது வழக்கம்.

நான் இளமையிலே அந்நூலைப் படித்தகாலத்தில் அதிலுள்ள சந்த அமைப்பைக் கண்டு வியந்தேன். அந்நூலின் நடையிலே ஒரு தனியான கம்பீரம் உள்ளது. இடத்துக்கேற்ற சந்தங்கள் அதில் மிக அழகாக அமைந்

திருக்கின்றன. சூதிரையின் கதியொலியும் தேரின் கட கடவோசையும் யானையின் முழக்கமும் அந்தச் சந்தங்களிலேயே ஒலிக்கும். வடமொழிச் சொற்களையும் தொடர் களையும் வில்விபுத்தாரார் தடையின்றி அள்ளி அள்ளி எடுத்து ஆளுகின்றார்.

சபாபருவத்திலே சூதுபோர்த் சருக்கத்தில் தரும் புத்திரர் சகுனியுடன் சூதாடித் தோற்ற வரலாறு சொல்லப்படுகிறது. சூதாட்டம் முடிந்தபிறகு துரியோதனன் அரசவைக்குத் திரௌபதியை அழைத்துவரும்படி தன் தம்பி துச்சாதனனுக்குக் கட்டளையிடுகிறான். காந்தாரியோடு இருந்த திரௌபதியை அவன் வலியப் பிடித்து இழுத்து வருகின்றான்.

“தண்டார் விடலை தாயுரைப்பத்
தாய்முன் னணுகித் தாமரைக்கைச்
சேண்டால் அவள்பைங் குழல்பற்றித்
தீண்டா னுகிச் செல்கின்றான்
வண்டார் குழலு முடன்குலைய
மானங் குலைய மனங்குலையக்
கொண்டா ரிருப்ப சென்றபற்றிக்
கொண்டா ளந்தோ கொடியானே”

என்ற செய்யுளில், அவன் திரௌபதியைப் பற்றி இழுக்க துச் செல்லும் செய்தி கூறப்படுகின்றது. ‘தன்னுடைய தாயாகிய காந்தாரி, திரௌபதியை நீ போய் வாவென்று கூற, துச்சாதனன் அண்ணிபோன்ற திரௌபதியின் முன் சென்று தன் கையிலுள்ள செண்டால் அவளது கூந்தலைப் பற்றிச் செல்லலானான். கொடிபோன்ற திரௌபதி அந்தோ! தன் குழல் குலைய மானங் குலைய மனங்குலையத் தான் செல்லப்படுத்த தன் கணவர் இருப்பர் என்ற தைரியத்தோடு சென்றான்’ என்பது இச் செய்யுளின் பொருள்.

திரௌபதி அக்காலத்தில் தீண்டாத நிலையில் இருந்தாளென்று தெரிகின்றது. பின்னே ஓரிடத்தில்,

“தீண்டாத கற்புடைய செழுந்திருவை”

என்று அந்நூலாகிரியரே குறிப்பிடுகின்றார். அதனால் தான் துச்சாதனன் அவளை மையாற் பற்றாமல் செண்

செண்டலங்காரம்

பாற் பற்றிச் சென்றெனென்று ஆழியம் கூறியவன்
இவ்வியங்களை யான் பலரிடத்தில் என் இளமைமேலே
கேட்டிருக்கிறேன்.

‘கைச் செண்டால் அவள்பைங் குழல்பற்றி’

என்ற இடத்தில் குறிக்கப்பெற்ற செண்டு என்பதற்குப்
பூச்செண்டு என்றே பொருள் செய்து வந்தனர். ‘துள்
சாதனன்கையில் பூச்செண்டு ஏது? திரௌபதி கூந்தலில்
அணிந்திருந்த மாலை யைப் பிடித்து இழுத்தான் என்று
சொல்லலாமா? பாட்டில் தெளிவாகக் கைச்செண்டா
லென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறதே. தன் என்றது
திரௌபதியைச் சுட்டுகிறதா? தீண்டாத நிலையில் உள்ள
அவள் கூந்தலில் மாலை அணிவதும் கையில் செண்டு வைத்
திருப்பதும் இயல்பல்லவே? செண்டென்பதற்குப் பந்
தென்று ஒருபொருள் உண்டு. அதை அமைத்துப் பார்க்க
லாமா? பந்துக்கு இங்கே என்ன சம்பந்தம்?’ என்று
இவ்வாறெல்லாம் எனக்கு அடிக்கடி ஐயங்கள் தோன்றிக்
கொண்டே இருந்தன.

திருவிளையாடற் புராணத்தில் சோமசுந்தரக்கடவுள்
உட்கிர குமாரருக்கு வேல் வளை செண்டு வழங்கியதாக
ஒரு திருவிளையாடல் இருக்கிறது. அங்கே கூறப்படும்
செண்டு ஏது? அந்தச் செண்டைக் கொண்டு அவர்
மேருவை எறிந்ததாகப் புராணம் கூறுகின்றது. பலர்
அதற்குப் பந்தென்றும், பூச்செண்டு போன்ற ஆயுத
மென்றும் பொருள் கூறினர். ஐயனர் திருக்கரத்தில்
செண்டிருக்கிறதென்றும், கரிகாற்சோழன் இமய மலை
யைச் செண்டாலடித்துத் திரித்தானென்றும் சில செய்தி
கள் நூல்களால் தெரிந்தன. அந்தச் செண்டுகள் யாவை?
பந்தா? மலர்ச்செண்டா? செண்டு போன்ற ஆயுதமா?
எல்லாம் சந்தேகமாகவே இருந்தன. நான் பலரைக்
கேட்டுப் பார்த்தேன். சமயம் போல அவர்கள் விடை
புகழ்ந்தார்கள்.

2

புற்றுக்குறைய நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்,
வழக்கமாக நான் செய்துவரும் தமிழ் யாத்திரையில் ஒரு

முறை பொறையாறு முதலிய இடங்களுக்குப் போக நேர்ந்தது. அந்தவிடங்களிலே ஏடுகள் தேடும்பொருட்டு என்னோடு இருந்து தமிழ்ப்பணிக்கு உதவிபுரிந்து வந்த திருமாலூர்க் கிருஷ்ணையரென்பவருடன் புறப்பட்டேன். மாபூரத்தைக் கடந்து ஆறுமலை தூரத்திலுள்ள ஆறு பூதி என்னும் ஊருக்கருகில் சென்று கொண்டிருந்தோம். அங்கே வழியில் கீழ்மேல் அக்கிரகாரத்துக்குப் பின்பக்கமாக வடபுறமுள்ள குளத்தின் கீழ்கரையில் ஒரு பெருமாள் கோயில் இருந்தது. அக்கோயிலின் வாசலில் அதனுடைய தர்மகர்த்தாவும் வேறு சிலரும் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் இருந்த நிலையைப் பார்த்த போது, யாரோ பெரிய உத்தியோகஸ்தரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிற்பதாகத் தெரிந்தது. எங்களைக் கண்டவுடன் தர்மகர்த்தா என்னை அவ்வுத்தியோகஸ்தராக எண்ணிக்கொண்டாரென்று தோற்றியது. அந்தக் காலத்தில் உத்தியோகஸ்தராக இருந்தாலும் கோவிலுக்குப் போகும்போது வைதிகக் கோலத்தோடு போவது வழக்கம். அதலின் நான் மிகவும் சாதாரண உடையணிந்து செல்வதைக் கண்டும் அவர் என்னையே உத்தியோகஸ்தராக எண்ணிவிட்டார்; “வாருங்கள், வாருங்கள்” என்று உபசரித்து வரவேற்றார்.

யாரோ ஓர் உத்தியோகஸ்தர் அவ்வாலயத்தைப் பார்க்க வருவதாகச் சொல்லியிருந்தாராம். அதற்காகப் பெருமானுக்கு அலங்காரம் செவ்வையாகச் செய்திருந்தார்கள். தர்மகர்த்தாவும் அலங்காரம் செய்து கொண்டிருந்தார். பிரஸாதங்களும் பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்த வியாஜமாக உத்தியோகஸ்தரின் பொருட்டு வித்தமாக வைத்திருந்தனர். அவர்கள் நெடுநேரம் காத்திருந்தார்கள். உத்தியோகஸ்தர் வரவில்லை. இந்த நிலையிலே என்னைக் கண்டவுடன் அவரென்றே அவரால் அனுப்பப்பட்டவரென்றே தான் தீர்மானித்திருக்கவேண்டும்.

தர்மகர்த்தா எங்களை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். பெருமானைத் தரிசனம் செய்துவைத்தார். அவர் எதிர்பார்த்தவர் நான் அல்லவென்று உடனிருந்தவரால் அறிந்து ஏமாந்து போனார். ஆனாலும் அவர் அதைக்

காட்டிக் கொள்ளவில்லை. சும்பகோணத்தில் இருக்கிறேன் என்று தெரிந்தவுடன் தம்முடைய பெருமை அங்கே பரவட்டுமென்று எண்ணினாலும் எண்ணியிருக்கலாம். எப்படியாயினும், எங்களுக்கு எதிர்பாராதபடி திவ்ய தரிசனமும் வயிறூர இலரிய பிரஸாதங்களும் கிடைத்தன.

தரிசனம் செய்தபோது பெருமாள் திருநாமம் இராஜகோபாலப் பெருமாளென்று அறிந்தேன். அவர் திருக்கரத்தில் பிரம்பைப்போல ஒன்று இருந்தது. அதன் தலைப்பில் இரண்டு வளைவுகள் இருந்தன. நான் அது காறும் பெருமாள் திருக்கரத்தில் அத்தகைய ஒன்றைக் கண்டதில்லை யாதலால் தர்மகர்த்தாவை நோக்கி, “இது புதிதாயிருக்கிறதே; என்ன?” என்று கேட்டேன். “அது தான் செண்டு” என்று அவர் கூறினார். “செண்டா!” என்று சொல்லி அப்படியே நின்றுவிட்டேன். “எங்கே அதை நன்றாகக் காட்டச் சொல்லுங்கள்” என்று வேண்டினேன்.

கோயில் அர்ச்சகர் கற்பூர தீபத்தால் அந்தச் செண்டு எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்படி காட்டினார். நான் அதைக் கவனித்துப் பார்த்தேன். என் மனக்கண்முன் அப்போது திரௌபதியின் உருவம் வந்து நின்றது; துச்சாதனன் தலைப்பு வளைந்த பிரம்புபோன்ற ஒரு கருவியால் அவள் கூந்தலைப் பற்றி யிழுக்கும் காட்சி வந்தது. அடுத்த படியாக உக்கிர குமாரர் மேருமலையை அந்தக் கருவியால் எறிந்து திரித்த தோற்றம் தோற்றியது. அவர் மறைந்தார். கரிகாலன் கையில் செண்டாயுதத்தோடு நின்றான். ஐயனாரும் நின்றார். அவர் கைகளில் எல்லாம் தலைப்பு வளைந்த பிரம்புபோன்ற கருவியைக் கண்டேன். சில நிமிஷங்கள் இந்த அகக்காட்சிகளைக் கண்டு புறவுலகத்தை மறந்திருந்தேன்.

அந்த அர்ச்சகர் காட்டிய கற்பூர தீபம் பெருமாள் திருக்கரத்திலிருந்த ஆயுதத்தை எனக்குத் தெளிவாகக் காட்டியது. அதோடு நெடுங்காலமாக என் மனத்திலிருந்த சந்தேக இருளைப் போக்கி, துச்சாதனன், உக்கிர குமாரர், கரிகாலன், ஐயனாரென்பவர்கள் கையிலே உள்ள கருவி இன்னதுதானென்று அறியும்படியும் செய்தது.

“ஐயா, நீங்கள் எனக்குப் பெரிய உபகாரம் புரிந்தீர்கள். எனக்குப் பெருமாளின் தரிசனத்தால் பெரியலாபம் கிடைத்தது; என் மனம் ஸந்தோஷம் அடைந்தது. இதுவரையிலும் இந்தச் செண்டைப் பார்த்ததில்லை. உங்கள் தயையால் இதைப் பார்த்தேன்” என்று தர்மகர்த்தாவை நோக்கிக் கூறினேன்.

“இந்தப் பெருமாளும் மன்னார்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாளும் ஒரே அச்சு. அங்கும் பெருமாள் திருக்கையில் செண்டு உண்டு; செண்டலங்காரப் பெருமாள் என்றும் திருநாமம் வழங்கும்” என்று அவர் கூறினார்.

“அப்படியா! தங்களுக்கு மிகவும் வந்தனம்” என்று கூறி விடை பெற்றுக்கொண்டேன்.

அன்றுமுதல் என் சந்தேகம் பறந்துபோய்விட்டது. பிறகு ஆராய்ச்சி செய்யச் செய்யத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பல செண்டுகள் கிடைத்தன. அவற்றிற்கு எனக்குத் தெளிவாகப் பொருள் விளங்கின. மன்னார்குடிப் பெருமானுக்குச் செண்டலங்காரப் பெருமாளென்னும் திருநாமம் உண்டென்று தர்மகர்த்தா கூறியதை இலக்கியவாயிலாகவும் நான் உறுதி செய்து கொண்டேன். ‘செண்டலங்காரப் பெருமாள் வண்ணம்’ என்ற பிரபந்தமொன்றை நான் படித்தபோது இந்த நினைவு எனக்கு வந்தது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்கரத்தில் உள்ள செண்டும் ஓர் ஆயுதமென்று தெரிந்து கொண்டேன். பெருமாள் தரிசனத்தின் பயன் கைமேல் கிடைத்தது.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய
நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை
மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு
சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை